Madrigaaleista kansallisiin

Pohjalainen 11.4-88

Musiikki

□ **Mieskuoro Laulu-Jaakot, johtajana Kari Pappinen. Solistit: Sakari Ylisaari, Antti Kujala, Reijo Koskela, säest. Petri Judin.**

Koskaan aikaisemmin ei Pietarsaaren Laulu-Jaakkojen laulu ole tainnut kaikua yhtä vakuuttavana kuin lauantaina Oxhamnin koulun huonoakustisessa juhlasalissa. Kuoron 42-vuotinen toiminta seitsemän eri laulunjohtajan ohjaamana, ylimääräiset harjoitukset sekä harjoitusleirit ovat antaneet kiitettävää tulosta.

Jo viime vuosikymmenen vaihteessa sai kuoro uutta puhtia jonkin aikaa heikossa kantimessa olleeseen toimintaansa. Nyt kuoroa on johtanut vuoden verran nuori, energinen musiikkimies Kari Pappinen, joka lyhyessä ajassa on aikaansaanut ihmeitä. Ehkä vieläkin puuttuu aivan viimeinen hienosäätö, mutta jo nyt voi positiivisessä mielessä esittää kysymyksen: mitähän saammekaan kuulla muutaman vuoden kuluttua? Kuoron ohjelma oli varsin monipuolinen aina 1200-luvun säveltäjien tuotannosta tämän päivän musiikkiin.

Konsertti alkoi Fribergin tutulla sävelmällä Laulajan lippu. Koskaan eivät Laulu-Jaakot ole saaneet lippua salkoon samalla taidolla kuin nyt. Oli nautinto kuulla fortissimon vaihtuminen pianissimoon, kun muistaa kuinka se aikaisemmin on laulettu hyvin tasapaksuna.

Kuorolla on suhteellisen tasaiset äänet. Ajoittain tosin huomasi ensitenoreissa hienoista kireyttä ja toisessa bassossa jäi pohjakoskетus soimattomaksi Sonnisen laulussa Se nukku.

Ensimmäiseltä jaksolta jäivät lähinnä mieleen Lippulaulu, Schubertin Yö, Marttisen Veljesten paluu Jukolaan ja Merikannon Lohdutus.

Toisen jakson ohjelmassa oli sekä kuoro- että soololaulua pianosäestyksellä. Mieleen jäivät soimaan mielenkiintoinen Rubisteinin Demoni ja Albert Lortzingin Kisällikuoro oopperasta Aseseppä. Kuoro pysyi hyvin mukana viimemainitun äärettömän nopeassa tempossa. Kaunis oli myös Käyhkön Kesäyö.

Kuorolla on varsin erinomainen solistiaines, joka konsertissa esiintyi pianosäestyksin. Sakari Ylisaari aloitti Kuulan kaunilla Aamulaululla. Antti Kujalan lyyrinen tenori tuli oikeuksiinsa Sjöbergin tutussa Tonerna ja Nisosen kauniissa Kevätlaulussa, joka oli täysosuma. Reijo Koskelan basso soi kauniisti, vaikka murtuikin Merikannon Reppurin laulussa. Sitävastoin saman säveltäjän Vallinkorvan laulu onnistui hyvin. Sooloesitysten yhteydessä on annettava ruusu myös säestäjälle Petri Judinille taiturimaisesta pianon käytöstä.

PERTTI AVELA